

Maříků není nikdy dost

Česko potřebuje nezměrné množství schopných organizátorů, kreativních osobností, skvělých odborníků, trpělivých a cílevědomých vizionářů a lidí, kteří sny mění v realitu. Nehovořím o „týmu hvězd“, jehož je nám třeba, ale o člověku jediném, který všechny tyto vlastnosti v sobě zosobňuje. O profesoru Vladimíru Maříkovi.

Proto mě zaujalo, jak v jeho případě byla rychlá česká Wikipedia: „Vladimír Mařík je český vědec, zakladatel a bývalý ředitel Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky Českého vysokého učení technického v Praze. Dne 28. října 2017 převzal z rukou českého prezidenta Miloše Zemana medaili Za zásluhy.“

Zejména mě zarazilo slovo

„bývalý ředitel“. Osobnosti typu pana profesora Maříka v mém pojmání Všehomíra nejsou a nebudou nikdy „bývalými řediteli“ čehokoli. Natož tak skvělého Institutu, který vybudoval od základů. Lidé, kteří za sebou mají nesmazatelnou stopu záslužných a veskrze pozitivních věcí, stopu, která inspiruje zástupy mladých nadějných studentů, nejsou a nebudou osobnostmi, na které se zapomíná.

Zapomenuti jsou a budou ti, kteří takové osobnosti – čistě z titulu své byrokratické funkce – chtějí odstranit. Historicky už se znemožnili sami. Proto, pane profesore, promiňte to trochu neuctivé zvolání: Maříků není nikdy dost!

JAN BARTOŠEK,
předseda poslanců KDU-ČSL